

26. sz. Egyezmény

a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1928. május 30-án tizenegyedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a legkisebb bért meghatározó rendszer létrehozásáról, - amely kérdés az ülészak napirendjének első pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1928. június 16-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely "A legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó eljárásról szóló 1928. évi Egyezmény" néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek mindegyik tagállama, amelyik ezt az Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát arra, hogy olyan rendszert létesít vagy tart fenn, amely lehetővé teszi a legkisebb munkabérek megállapítását olyan iparágakban, vagy olyan iparágak részeiben foglalkoztatott munkavállalók javára, amely iparágakban a munkabéreknek akár kollektív szerződések által, akár más úton való megállapítására hatékony eljárások nincsenek, s amely iparágakban a munkabérek rendkívül alacsonyak.

2. Ezen Egyezmény szempontjából az "ipar" szó a feldolgozóipart és a kereskedelmet jelenti.

2. cikk

Mindegyik tagnak, amelyik ezt az Egyezményt ratifikálja, szabadságában áll a munkaadói és munkavállalói szervezetekkel való konzultáció után, amennyiben ilyen szervezetek az illető iparban léteznek, megállapítani, hogy mely iparokra, vagy az iparok mely részeire, különösen pedig az otthon is végezhető munkának mely ágaira vagy mely részeire kell alkalmazni a legkisebb bérek megállapítására vonatkozóan az 1. cikkben említett rendszert.

3. cikk

1. Mindegyik tagnak, amelyik ezt az Egyezményt ratifikálja, szabadságában áll megszabni a legkisebb bérek megállapítására vonatkozó rendszert és annak működtetésének módzatait.

2. Mindazonáltal,

(1) mielőtt a rendszert valamely iparágra vagy valamely iparág egy részére alkalmazzák, konzultálni kell az érintett munkaadók és munkavállalók képviselőivel, ezekhez

számítva megfelelő szervezeteik képviselőit, amennyiben ilyen szervezetek léteznek, valamint mindazokat a személyeket is, akik erre foglalkozásuknál vagy hatáskörükönél fogva különösen alkalmasak, s akikkel a konzultációt az illetékes hatóság megfelelőnek találja;

- (2) az érintett munkaadóknak és munkavállalóknak az eljárások foganatosításában olyan módon és oly mértékben kell részt venniük, ahogyan azt a nemzeti törvényhozás megállapítja, azonban mindenesetre egyenlő számban és az egyenjogúság alapján;
- (3) a megállapított legkisebb bérek az érintett munkaadókra és munkavállalókra kötelező erejűek; így azokat sem egyéni megállapodással, sem - az illetékes hatóság általános vagy külön felhatalmazását kivéve - kollektív szerződéssel le nem szállíthatók.

4. cikk

1. Mindegyik tagállamnak, amelyik ezt az Egyezményt ratifikálja, ellenőrzés és büntetőrendelkezések útján meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az érintett munkaadók és munkavállalók az érvényes legkisebb munkabérekéről tudomást nyerjenek, és, hogy a munkabérek ne legyenek ezek szintjénél alacsonyabbak az Egyezmény által meghatározott esetekben.

2. Minden munkavállalónak, akire a legkisebb munkabérek érvényesek, aki azonban ezeknél alacsonyabb munkabért kapott, biztosítani kell a jogot, hogy bírói vagy más jogi úton a neki járó bérhátralékhoz a nemzeti törvényhozás által megállapított határidőn belül hozzájusson.

5. cikk

Mindegyik tagnak, amelyik ezt az Egyezményt ratifikálja, minden évben általános tájékoztatást kell küldenie a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalhoz, amely azoknak az iparágaknak, vagy azon iparágak részeinek jegyzékét tartalmazza, amelyekben a legkisebb munkabérek megállapítására vonatkozó rendszer érvényre jut, és amely az eljárások alkalmazásának módozatairól és az eljárások eredményeiről felvilágosítást nyújt. Ennek az ismertetésnek összefoglaló adatokat kell tartalmaznia a szabályozás alá eső munkavállalók hozzávetőleges számáról, a megállapított legkisebb munkabérekéről és adott esetben a legkisebb munkabérnek szabályozására vonatkozó egyéb leginkább jelentős rendelkezésekről.

6. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

7. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam részéről történt ratifikációt a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

8. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

9. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb öt éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden öt év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

10. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

11. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek.